

Kirstie Ekelund

LANDSKAP I FÅGELPERSPEKTIV

Kramfors konsthall, till 7 feb.

Omväxlande landskap med berg, vatten och kuperad terräng, antingen i klara, kraftiga akrylfärger på duk eller i blyerts och pastell i gråtoner, är en stor del av Kirstie Ekelunds konstnärliga identitet.

Första gången jag såg hennes bilder var för ett tiotal år sedan på en utställning i Baskemölla på Österlen. Då minns jag att landskapsbilderna tycktes så exotiska mot den skånska, platta omgivningen.

Kirstie Ekelund säger själv att hon redan i början av sitt konstnärskap hade en kort period med motiv av rum och människor, men hon fick plötsligt nog av det och vände istället blicken mot sitt eget, välkända barndomslandskap i Ljungans dalgång med älven och de höga bergen runt om.

Fortfarande kan hon minnas den häftiga känslan av befrielse och hur hon, som en fågel, tyckte sig flyga ut över bergen och få ett helt annat perspektiv på livet. Det blev ett landskapsmåleri helt på Kirstie Ekelunds egna villkor. Första bilden i sviten "Bergets Tankar" kom till då och blev det temat hon allt sedan dess följt i sitt bildskapande.

I den pågående utställningen på Kramfors konsthall finns tre nya varianter av blyertspastellerna "Bergets Tankar" med.

Som alltid är det något gåtfullt och dimhöljt över dem. Bergskamrarna veckar sig i en filtig, trögflytande rörelse och en kornblå snirkel, olika i var och en av dem, skiljer ut sig och kan uppfattas som ett hemligt kinesiskt tecken eller kanske ett oväntat meddelande inifrån själva urberget. Det ger en fräck och uppfordrande kontrast mot den fetblanka pastellkritan och det suddiga blyertsgrå.

Nytt för utställningen är de fem akvarellerna "Natt & Dag". De kom, enligt konstnären, till efter en längre arbetsperiod med stenlitoskisser. Akvarellerna gav henne chansen att lekfullt frossa i oväntade nyanser av rosarött och turkosblått med underliggande och kontrasterande svartvitmönstrade fält.

Nytt för denna utställning är också serien "Arkivet" där stora blyertsteckningar, sparade från tidigare utställningar, omsorgsfullt ihoprullade och inneslutna i kraftiga glaslådor. De ser ut att vila i sina glassarkofager i väntan på nya eller eviga liv. Det är papprets strama vithet och den anade blyertsteckningens dunkla gråskala som ger rullarna denna heliga utstråling. Genast börjar jag tänka på synagogornas torarulle eller varför inte de mytiska dödahavsrollarna.

Först kan jag inte hitta fram till nummer 21 "Verket" i utställningen men efter viss hjälp ser jag det, på ytterväggen mot torget. "Verket" består också av en glaslåda men här är innehållet små och stora pennstumpar. Framtida arkeologer kan se det som en blinkning ur arkiven från en blyertstecknande konstnär, som gillar sina verktyg, de väl använda pennstumparna.

Text: Karin Lundqvist
Foto: Jonas Lundqvist
2012-01-27